

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW

224/54

1. OBIEKT Schronisko PTTK			5. MIEJSCOWOŚĆ Wilkowice	
2. OBECNA FUNKCJA górskie schronisko	3. MATERIAŁ kamienne	4. DATOWANIE 1903r.	6. GMINA Wilkowice	
21. FOTOGRAFIA			7. POWIAT bielski	
			8. WOJEWÓDZTWO śląskie	
			9. KOD POCZTOWY 43-365	
			10. ADRES	
			11. LOKALIZACJA szczyt góry Magurka, 909m npm	
			12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP Nr stanowiska w miejscowości	
			13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI pgr130/2,214/139	
			14. WŁASNOŚĆ organizacje społeczne	
			15. RODZAJ UŻYTKOWANIA rekreacja i turystyka	
			16. INFORMACJA O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków	
			Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego Obiekt zgłoszony do ochrony w projekcie zmiany planu	
			Inne	
			18. RODZAJE ZAGROŻEŃ brak zagrożeń	
17. STAN ZACHOWANIA bardzo dobry	19. WPISUJĄCY DANE BM Godek	20. DATA WYKONANIA EWIDENCJI 2010-05-30		

22. UWAGI

Schronisko na Magurce w Beskidzie Małym zostało wzniesione przez Bielską sekcję niemieckiej organizacji "Beskiden-Verein" zrzeszającej turystów niemieckich. Oddano je do użytku 27 września 1903, ale już w dwa lata później całkowicie spłonęło. Po całym zdarzeniu w roku 1907 w miejscu starego schroniska powstało nowe, któremu nadano nazwę "Erzherzogin Maria Theresia - Schutzhaus auf dem Josefsberg". Warto również wiedzieć, że w tamtym czasie Magurka zwana była przez Niemców "Josefsberg" od źródła św. Józefa i stojącej przy nim kapliczki świętego. W 1912 roku schronisko dzieli los swojego poprzednika i płonie.

Kolejny obiekt, już murowany z kamienia powstał w roku 1913 i po przebudowach przetrwał do dzisiaj. Ze względu na charakter swojego położenia i dużego ruchu turystów, schronisko kojarzyło się bardziej z restauracją lub hotelem górskim. Jak na owe czasy było komfortowe urządzone. Budynek posiadał obszerną jadalnię, widokową werandę i pokoje sypialne. Znakomite warunki narciarskie i tor saneczkowy sprawiły, że Magurka stała się ośrodkiem sportów zimowych, o czym zresztą świadczyło pomieszczenie do przechowywania sanek i nart. Schronisko posiadało wówczas 60 miejsc noclegowych.

II wojna światowa oszczędziła obiekt, nie licząc utraconej części wyposażenia. Po wojnie schronisko zostało przejęte, przez Polskie Towarzystwo Tatrzańskie, które doprowadziło je do stanu używalności i oddało do użytku we wrześniu 1946 roku. Po niecałych trzydziestu latach w 1972 r. rozpoczęto remont schroniska, dzięki czemu zyskało ono nową instalację sanitarną oraz kilkanaście 2-5 osobowych pokoi. Otwarcie nastąpiło w maju 1974 roku i w prawie niezmienionej formie budynek stoi po dzień dzisiejszy licznie odwiedzany przez turystów.